

om, at Toldindtægterne jo efter Alt, hvad der foreligger, og efter Alt, hvad man kan se, vil blive ca. 1 Million Kr. mindre end sidste Aar, og ligeledes vil Indtægten af Jernbanerne blive mindre; ogsaa den er beregnet temmelig høit. Dertil kommer saa de forskjellige Love, der ere opførte paa § 28, selv om de ikke blive vedtagne alle; blive de det, saa vilde Udgiften forøges med 9 Millioner, hvilket med andre Ord vil sige, at efter det Budget, som Ministeriet har forelagt, vilde der, dersom de særlige Love, som det har forelagt, og om hvis Vedtagelse det altsaa maa have Forventning blive vedtagne, i Virkeligheden blive et Understud paa 15 Millioner; det vilde tage et ganske godt Greb i den nogle og tredstindstyve Millioner store Kassebeholdning. De blive nu vel ikke vedtagne alle, men der er dog enkelte, om hvilke man med Sikkerhed kan sige, at de ville blive det, særlig Husdyrloven, rimeligvis ogsaa Bevillingen til Geværerne og maaske ogsaa Bevillingen til Jernbanerne. Bliver det Tilfældet, ville vi faae en forøget Udgift af 3 Millioner Kr. og altsaa dette Budget i Virkeligheden komme til et temmeligt betydeligt Understud. Men, selv om man gik ud fra, at ingen af de særlige Love blev vedtagne, saa vil Finantsloven dog ikke indeholde mere end netop Balance. Det forekommer mig altsaa, at det derved er godtgjort, at, hvad det kvantitative angaar, som den ærede Conseilspræsident anførte over, saa har man i det andet Thing været ganske rundhaandet, og som af mig paaapeget mere rundhaandet end tidligere.

Men kommer jeg nu til Enkelthederne, saa viser det Samme sig i stærkere Lys, at det, man har villet, er en rolig og saglig Forhandling. Lad mig f. Ex. tage Udgifterne til Indenrigsministerens Budget. Der er vist Ingen eller i alt Fald kun meget faa, der er tilfreds med den Jernbanepolitik, der føres. Jeg har endnu ikke fra nogen Side set, at man er tilfreds med de ny Kjøreplaner. I det andet Thing er der jo udtalt stærk Dadel derover, maaske endog paa visse Steder vel stærk, men selv fra den anden Side, fra Højres Side, indrømmer man, at disse Kjøreplaner ere for dyrt kjøbte. Man har paavist, og jeg tror ikke, det er modbevist, at den postale Ordning ikke er bleven bedre. Der er ganske vist enkelte Egne, saaledes Vestjylland og Salling, der faae Posten hurtigere; men paa den anden Side er der andre som Østjylland og Jyn, der faae den senere, saa det vil i det Højeste veie op imod hinanden. Snarest vil det vel blive Minus, hvad Postvæsenet har opnaaet. Der er blevet daarlig Forbindelse mellem de to Hovedbanerovre i Jylland, Vestbanen og Østbanen;

den er ingenlunde bleven bedre end før, men inavere daarligere. Jeg stal indrømme, at der er nogle Forbedringer med Hensyn til Kjørehastigheden, at man kan rejse noget hurtigere mellem Kjøbenhavn og Jylland og at vel ogsaa Forbindelsen med Lybfland tilbelds er blevet hurtigere, men det har ikke saa meget at sige, da der paa den anden Side er Ruter, der ere forsømte, saaledes efter hvad der siges Gjedser-Ruten. Denne Kjøreplan vil forvolde os en forøget Udgift af $1\frac{1}{3}$ Million Kr. aarlig, for ikke at tage Munden for fuld. Der er blevet faat, at det er $1\frac{1}{2}$ Million, men efter Ministeriets egen Opgivelse vil det blive cirka $1\frac{1}{3}$ Million Kr. Derhos vil der ikke blive saa forøgede Udgifter netop til Postvæsenet, fordi der er blevet flere postførende Tog. Dersom det andet Thing nu havde indtaget sin tidligere, om jeg saa maa sige, mildt kritiske Stilling, saa vilde Svaret være blevet, vi nægte alle disse Bevillinger. Men har man gjort det? Har man nægtet en Post hist og en Sum her? Nei, ingenlunde. Man har med største Resolutthed bevilget det, og paa § 27 har man hverken nægtet Bevillinger til Stationer, til Sporudvidelser eller til rullende Materiel. Alt er givet med den største Flothed, en Flothed, som endog et Højremindretal i det andet Thing finder vel stor. Tidligere har man med den største Knaphed, om jeg saa maa sige, nægtet en Bygning hist og en Bygning her, saa et Skovløberhus og saa et andet, men i Aar gives det altsammen, og det uagtet man ikke billiger Jernbanepolitiken med Hensyn til Kjøreplanerne og endnu mindre med Hensyn til Jernbaneraadet og endnu mindre, at Ministeriet ikke forelægger Love om Jernbanernes Ordning, uagtet det udtrykkelig er gjort til Blikt ved Loven af 2den Juli 1880 om de sjællandske Baners Overgang til Staten, i hvilken Lov det netop udtrykkelig paalægges, at der stal forelægges Love om Jernbanernes Ordning. Det forekommer mig ikke at være Tegn til Visnepolitik eller Ministerstormeri, som det ærede 11te kongevalgte Medlem (Dannekjold) udtalte. Jeg tror at kunne forsiikre det ærede Medlem om, at her ikke er Tale om Ministerstormeri, og der er jeg i Overensstemmelse med mine Meningsfæller, naar jeg siger, at Intet skulde glæde os mere, end naar Ministeriet maatte tage imod Finantsloven. Der er altsaa ikke Tale om noget Ministerstormeri eller Ministermageri, som han vilde talde det. Jeg tror, at vi ere naaede til en saglig Forhandling, som jeg ser det ærede Medlem fra Frederiksberg (Schlegel) haaber, stal bære Frugt, om ikke ligestrax saa efterhaanden, fjøndt det vel allerede nu kommer til at bære